

Kuni eelmise õppeaasta lõpuni kehtis koolides reegel, mis oli kodukorda kirja pandud selliselt: "Kui õpilane puudub koolist 4 või enam päeva, esitab ta arstitõendi".

Septembris tuli teade, et perearstid ei ole nõus lastele enam puudumistõendeid väljastama. Sellekohased paljude arstide allkirjadega teated on ka koolidele saadetud. Nende põhjenduseks on, et arstid ei ole sotsiaal- ega kantseleitöötajad.

Ei saa nõustuda selle väitega, et perearst teeb sotsiaaltööd. Ma ei pea normaalseks, et laps puudub koolist nädala, kaks või isegi kauem ja tuleb kooli lapsevanema tõendiga, kus on kirjas, et ta oli haige. Selle aja peale peaks ta igal juhul olema külastanud raviasutust ja sellest jääb järgi arstitõend. Kui tal ei ole arstitõendit, siis alles tegeleb temaga kvalifitseeritud sotsiaaltöötaja.

Kui Tallinna perearstide juhatuse liige Kristi Parts väidab eilses Päevalehes, et fiktiivseid tõendeid antakse tagantjärele lapsevanema telefonikõne alusel, siis on ju asi hoopis hull, sest tegelikult ei vajata ju fiktiivset tõendit, vaid kindlust, et laps on terve.

Mul on kolm väidet:

- Kui lapsevanema arvates ei ole tegemist tavalise kerge külmetusega ja ta on oma lapse tervise pärast mures, pöördub ta arsti poole juba varem ning ei oota neljandat päeva.
- Kui laps on kodus näit kolm päeva ja palavik ei alane, pöördub muretsev lapsevanem arsti poole, hoolimata sellest, et selline nõue on ka kooli poolt sätestatud.
- Laps on olnud kodus kolm päeva, arvatavasti kergest haigusest üle saanud ja lapsevanem saadab ta kooli. Kas lapsevanem, kes kindlasti väga hästi tunneb oma last, on pädev otsustama, et kerge haigus ei ole ikkagi mingi viirus, mis ohustab teisi lapsi või ei ole laps jäänud kopsupõletikku. Võib-olla vajaks jätkuvalt kergelt köhiv laps siiski arsti, kes tema kopsu kuulaks? Kui laps klassis kokku kukub, sest ta ei ole päris terve, kes vastutab, kas lapsevanem või õpetaja, kes ei doseerinud matemaatikat õigesti.

Iga väite puhul on tegemist haige lapsega, kes vajaks kohtumist arstiga. Sellest arstid oma pöördumises muidugi ei keeldu, kuid ei tohiks siiski diagnoosi panna telefoni teel, sest tõendi kirjutamine peab eeldama läbivaatust!

Siit edasi ka kehalise kasvatus tunni teema. Kui suurt koormust tohib saada äsja haige olnud laps, peab olema ikka med töötaja otsustada. Tõsi on, et arste saab süüdistada ka liiga kergekäeliselt vabastuste andmises. Aga kas siin ei peitu jällegi tõsiasia, et tõend antakse kas lapse tahtel, lapsevanema tahtel või liiga pealiskaudsel otsustamisel?

Aga perearst suhtleb vanemaga ainult telefoni teel ja jätab formaalse puudumistõendi registratuuri. Loomulikult on tegemist kantseleitöötaja tööga, mida võib asendada ka suvalise inimese (loe: kaasõpilase) kirjutatud paber. Arstiga suhtlemine eeldab ikkagi patsiendiga kohtumist, tema läbivaatust, mis ei ole küll kantseleitöötaja pädevuses. See annab kindlust nii lapsevanemale kui koolile, et tegemist ei ole mõne raskema haiguse algusega.

Seni kehtinud nõude eesmärk ei ole ju olnud saada fiktiivset arstitõendit, mille kirjutamise peale tõesti ei peaks targad arstid oma aega kulutama. Eesmärk on olla kindel, et laps on terve ja saab õppetööst osa võtta.

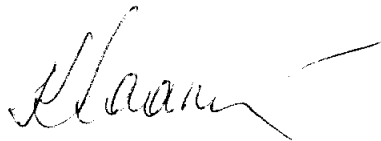
Millegipärast tundub, et siin on küsimus rohkem perearsti soovis oma töökoormust vähendada ja mitte olla tegelikult kursis oma nimistusse kuuluva haige lapse probleemiga.

Jutu kokkuvõttes tahaksin öelda, et Tallinna Perearstide Seltsi juhatuse otsus mitte anda lapse koolist puudumise puhul arstitõendit pole põhjendatud.

Leian, et tõendi andmine lapse haigestumise korral on põhjendatud seda enam, et perearstide enda andmetel on kooliealised lapsed vähe jälgitud. Täna tegeleb sellega suuresti vaid koolitervishoiutöötaja.

Lapse haigestumise korral tõendi mitteväljastamisel perearsti poolt: Väheneb veelgi perearsti jälgimine kooliealiste laste puhul. Samal ajal teame, et poolte koolilaste hulgas esineb /kohtame kroonilisi tervisehäireid.

Seetõttu koolijuhina toetan lastearstist abilinnapea Merike Martinsoni seisukohta, et perearstid ei saa keelduda haigestumise korral tõendi väljastamist ja soovitude andmist lapsevanemale lapse tervisliku seisundi kohta, et lapsevanem võiks tõendi esitada koolile.

Kaja Laanmäe
Volikogu liige

